

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

ministeriets standard, og det er dog en ret betydelig del, samt at en del lå over denne standard.

Det, som jeg særlig vil understrege, og som jeg også mener jeg fremhævede i går, er, at jeg synes ikke, man kan overføre denne ængstelse for kvalitetsforringelse fra et parcelhus til en udlejningsejendom, der jo netop er baseret på, at denne ejendom til stadighed skal kunne lejes ud og til en højere leje end samtidig opførte billigere lejligheder. I dette forhold må der ligge en betydelig garanti. Skulle det være sådan, at der kan påvises en fare for, at der nogle steder i landet, hvor der ikke er byggevedtægter, skulle kunne ske en standardforringelse, så håber jeg, at ministeren vil være behjælpelig med at finde et fornuftigt supplement til reglerne, eventuelt med hensyn til kontrol i et vist omfang, altså således at ministeren ikke på forhånd helt afviser denne udvidelse af låneordningen.

Jeg kan heller ikke afholde mig fra en enkelt bemærkning med hensyn til ministerens svar på mine udtalelser om unødigt dobbeltadministration. Ministeren sagde, at man i ministeriet byggede på de indstillinger, man fik fra kommuner, der havde teknisk og juridisk sagkundskab, således at kommunerne der havde foretaget den virkelige gennemgang af sagerne, og at det sparede ministeriet for arbejde. Hvis man virkelig gør det i den udstrækning, det er forsvarligt, hvorfor varer det så altid så længe med behandlingen af boligsagerne i ministeriet?

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne henholde mig til nogle enkelte bemærkninger, den højtærede minister fremkom med i sit svar til mig. Det var i forbindelse med de bemærkninger, jeg havde fremført om, hvor lidt eller hvor meget regeringen har opgivet af den boligpolitiske målsætning, den hidtil har fremhævet at have sat sig. Den højtærede minister sagde: man kan jo sagtens stå, således som det ærede medlem og det ærede medlems parti gør det, og pukke på de krav, man een gang har fremsat, men jeg, som skal forhandle, bliver nødt til at bære mig anderledes ad. Og i samme forbindelse henviser ministeren til, at der har været forhandlet om spørgsmålet:

nedsættelse af lejerne i nybyggeriet, og at det har vist sig, at der ikke er nogen vej fremad, men at man nu må opgave at få lejerne i nybyggeriet nedsat. Det synes jeg er en meget interessant oplysning, den er ny for mig, men mit parti har jo heller ikke været med til sådanne forhandlinger. Det er nyt, at man skulle være nået frem til denne fastslåen, idet det ikke er længere siden end i december måned, da vi havde den store debat om lejeloven og om bestemmelserne om forhøjelse af huslejerne for 700 000 lejere, at jeg spurgte den højtærede minister, om dette var det eneste, der kom ud af det store lejelovforslag af maj måned, hvortil ministeren svarede mig noget i retning af, at jeg havde lidt travlt, jeg kunne være overbevist om, at det forelå der ikke noget om, og yderligere sagde ministeren, at han om få dage — han regnede med i den uge — ville kunne fremsætte nyt forslag til lov om boligstøtte, så at spørgsmålet om nedsættelse af lejerne i nybyggeriet måtte løses i forbindelse med boligstøtten.

Herefter kunne man ikke få anden opfattelse, end at det lovforslag om boligstøtten, vi her behandler, måtte indeholde nogle bestemmelser, som ville betyde nedsættelse af lejerne i nybyggeriet, men det har ikke været tilfældet. De ændringer, vi har behandlet her, er kun de ændringer, der går ud på, at m²-tilskuddet afløser rentelepelsen, og der er andre bestemmelser, som ikke siger noget som helst om nedsættelse af lejerne i nybyggeriet.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om man efter de udtalelser, der er kommet i dag, må fastslå, at alt det, der blev sagt i forbindelse med lejeloven i december måned om forhøjelsen af lejerne i de gamle boliger for at hjælpe lejerne i nybyggeriet, simpelthen var ord. Er det således, at vi i dag kan konstatere, at det i og for sig var et stort nummer — jeg ved ikke, om man må have lov til at sige det — at man begrundede forslaget om lejeforhøjelsen for 700 000 lejere med, at det skulle tjene som hjælp til lejerne i nybyggeriet? I dag har vi forstået af ministerens bemærkninger, at ingen andre partier har villet støtte ministeren, og derfor bliver der ikke mere tale om nedsættelse af lejen i nybyggeriet. Jeg synes derfor, befolkningen nu skal have at vide, at det eneste, den kan være sikker på